

Nr 230.

Av herrar **Nyberg** och **Fröderberg**, *angående ändrade bestämmelser om befordran i vissa fall för underofficerare vid flottan.*

Jämlikt 1927 års reservbefälsförordning för marinen (1927:365) och ämbetskrivelse den 20 april 1945 (TSA:I nr 7/45) föreskrives bl. a., att för befordran till flaggunderofficer i reserven erfordras en tjänstetid såsom flaggkorpral och underofficer av 2:a graden av minst 20 år, vilken tid skall beräknas på sätt, som i nämnda författningar närmare angivas.

Dessa föreskrifter innebära, att för vinnande av flaggunderofficersbefordran erfordras en verklig tjänstetid, varierande mellan 12 och 15 år efter anställningen, beroende på i första hand omfattningen av fullgjord beredskapstjänstgöring.

Vid jämförelse med underofficerare på aktiv stat, vilka befordrats till flaggunderofficerare efter år 1943 (det år då nya reservbefälsförordningen trädde i kraft), visar denna, att summan av tjänstetiden såsom flaggkorpral och underofficer av 2:a graden för dessa underofficerare vid befordran är ungefär 11—14 år, alltså kortare än för reservunderofficerarna.

Då fordringarna för befordran till flaggunderofficerare satts så höga för ovan angivna reservunderofficerare, är det nästan uteslutet, att någon av desamma kan vinna flaggunderofficersbefordran, oaktat att desamma i stor utsträckning voro inkallade till tjänstgöring under hela beredskapstiden 1939—1945.

Det bör även framhållas, att de reservunderofficerare, det här gäller (c:a ett 60-tal), i motsats till nyutbildande reservunderofficerare, inneha fullständig underofficersutbildning, vilket borde anses såsom en kvalifikation beträffande befordran till flaggunderofficer.

Vidare må framhållas, att en befordran av ovan upptagna reservunderofficerare icke innebär någon utgift för statsverket, enär flottan tillhörande reservunderofficerare en gång för alla erhålla ekiperingshjälp vid sin första befordran i reserven.

Genom de nuvarande ovan berörda fordringarna för befordran, rubbas den inbördes tjänsteställningen, icke endast mellan underofficerare på aktiv stat och reservunderofficerare underkastade 1927 års reservbefälsförordning, utan även mellan de sistnämnda och reservunderofficerare anställda jämlikt 1943 års reservbefälskungörelse för marinen (1943:816), vilka befordras omedelbart efter sin egen årsklass aktiva

underofficerare under förutsättning, att de uppfylla för befordran stadgade villkor.

Åberopande ovanstående hemställas,

att sådana föreskrifter måtte utfärdas, att underofficerare vid flottan, underkastade 1927 års reservbefälsförordning, befordras till flaggunderofficerare i omedelbar anslutning till dylik befordran för motsvarande årsklass underofficerare på aktiv stat inom samma yrkesgren och örlogsstation med iakttagande av att hänsyn icke behöver tagas till vid befordran förbigången personal på aktiv stat.

Stockholm den 24 januari 1952.

Olaus Nyberg.

Gottfr. Fröderberg.
